

Fra: M B
Sendt: 23. december 2013 00:04
Til: Folketingets Oplysning
Emne: kærlighed uden grænser

Hej. Jeg er en dybt frustreret pige på 19 snart 20, som brænder for at komme ud med det jeg har på hjerte. Egentlig aner jeg ikke hvor jeg skal henvende mig, så jeg vælger at henvende mig her. Sagen er den at jeg er dybt forelsket i en mand der bor i Tyrkiet. Vi har været sammen i snart halvandet år. Jeg rejser frem og tilbage for at vi kan ses, og snart søger han turistvisum i håbet om at få lov til at besøge mig og min familie her i Danmark. Er der et forhold der har været sat på prøve så er det vores. Ikke nok med at vi har kultur- og religion forskelle, så har vi også flere tusinde kilometer i mellem os og ikke nok med det, så har mit land en regel om at jeg ikke kan få lov til at få min forlovede op til mig så vi kan skabe os et liv sammen. Her havde mange nok givet op, men vi har på ingen måde tænkt os at give op. Der er ingen der skal have lov til at sætte grænser for to menneskers kærlighed til hinanden på den måde som i har gjort. Jeg er virkelig frustreret over 24 års reglen. Jeg har fuld forståelse for hvorfor reglen blev foreslået, og har den hjulpet til at mindske tvangsægteskaber så er det selvfølgelig fint. Men så står ulykkelige jeg her og er bundet af denne 24 års regel, for hvad gavner den mig? Kan jeg forsørge min forlovede, sætte de 62.231 kr. Som garanti og have en lejlighed på mindst 20 kvadratmeter per person, jamen hvad har tallet 24 så af betydning? For fair nok at der stilles krav til at den herboende har forsørger pligt. Men at man skal have en bestemt alder? Helt ærligt. Egentlig handler dette ikke kun om mig, men om alle de andre drenge og piger/ mænd og kvinder der har fundet kærligheden uden for EU's grænser. Jeg beundre mange af dem for deres kamp, sved og tårer det tager at få lov til at være sammen med en man elsker når man står i en situation som denne. Mine kære bekendte som står i samme situation som jeg og alle de andre, deres situation er dog en smule anderledes, de har nemlig barn sammen. En kær lille dreng kaldet Noah Mohammed på halvandet år. Men selv ikke de har mulighed for at skabe et liv sammen i Danmark selvom de har barn og er gift. Personligt er min forlovede i fuld gang med at lære sig dansk, men tiden må vise om han nogensinde får lov til at bruge sproget til sit fulde andet end blot en samtale med mig.

med venlig hilsen

M B